

ניצוצי קודש

פנינים יקרים מרבותינו הקדושים לבית
• פרמישלאן • נדבורנא • קרעטשניף •
ויוצ"ח זי"ע ועכ"א

פרשת מטות - מסעי תשפ"ה

השבת כראוי אלמלא יקדים ויכין את עצמו לכך בששת ימי השבוע, ומאידך גיסא אי אפשר לבוא להכנה הראויה בששת ימי המעשה אם לא ישמור השבת כראוי. ואשר על כן צריך לשמירת שתי שבתות דוקא, כדי שהשבת הראשונה תשפיע אורה על ששת ימי המעשה הבאים אחריהם, ובאופן הזה נזכה לשמירת השבת כראוי אשר אז מיד נגאלים, עכדה"ק. נראה מדבריו דכאשר זוכים לשבת טובה זוכים אח"כ לשבוע טוב, וכאשר זוכים לשבוע טוב אזי זוכים אח"כ לשבת טובה. וזהו שהכתוב אומר 'וכבסתם בגדיכם ביום השביעי' רצ"ל שתזדככו ביום השבת מכל זוהמותיכם ותקבלו ותקבלו בקרבכם דוח טהרה מקדושת השבת, 'ואחר תבואו אל המחנה' כלומר עם הטהרה הזאת שקבלתם בשבת קודש תבואו אל ששת ימי המעשה הבאים אחריה, כי בשבת קודש הוא כולו קודש לה' ואין שום עסק כי אם בעבודת הקודש, אך בימי החול עוסקים גם במלאכת עוה"ז ולכן הם נקראים 'מחנה' כלומר חניה מעבודת הקודש. ורצ"ל שע"י שיהיה לו שבת טובה יהיה לו אח"כ שבוע טוב בקדושה ובטהרה.

(דבר חיים - לכ"ק אדמו"ר הרה"ק ר' חיים מרדכי רוזנבוים זצוק"ל מנדבורנא)

אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים וגו' (לג, א)

בהקדם דאיתא בספה"ק מאור ושמש שצריך האדם להתפלל קודם יציאתו לדרך שבהיות האדם בביתו יוכל יותר לשמור את עצמו מפיתוי היצה"ר על כן האיש הנוסע לדרך צריך קודם יציאתו להתפלל ולהזדכך נפשו לשוב בתשובה שלימה שלא יכשל ח"ו במצודת היצר ואם עושה כן נסיעתו עושה רושם שמעלה ממקומות נסיעתו הנצה"ק שנפלו להם עכתד"ק, ובענין הנסיעות בדרכים פי' דוה"ק מוהר"מ מפרימשלאן זיע"א איה הקדשה היא בעינים על הדרך, כי דרך קנין הקדושה הוא לשמור על העינים בהילוכו בדרך שלא ילכד במצודת היצה"ר ר"ל, וז"ש אלה מסעי בני ישראל, שאם מסעו כדרך בני"קדושים מאז, מתקן גם הוא בזה כתיקוני בני"אשר יצאו מארץ מצרים, וכדברי חכז"ל (ברכות ט) וינצלו את מצרים א"ר אמי מלמד שעשאוה כמצודה שאין בה דגן כו', ומבואר בספה"ק שהפי' הוא שהעלו ותיקנו הניצה"ק להעלותם אל שרשם בקדושה.

(תורת חיים ואמונה - לכ"ק אדמו"ר הרה"ק ר' צבי הירש רוזנבוים זצוק"ל מקרעטשניף סיגעט)

איש כי ידור נדר לד' וגו', לא יחל דברו ככל היוצא מפיו

יעשה (ל, ג)

רומז על הצדיק שיש לו כח בדיבורו לבטל גזירות רעות ח"ו מעל ישראל (מועד קטן טז ע"ב), וכן להמשיך עליהם ישועות מברכת פיו. וזהו 'לא יחל' השם יתברך 'דברו' של הצדיק, 'ככל היוצא מפיו יעשה' על דרך 'ותגזר אומר ויקם לך' (איוב כב, כח), הקב"ה גוזר והצדיק מבטל, הצדיק גוזר והקב"ה מקיים (עיין זוהר פרשת שמות, ח"ב טו ע"א).

(מאמר מרדכי - לכ"ק אדמו"ר הרב הקדוש הרבי רבי מרדכי'לע זצוק"ל מנדבורנא)

כל דבר אשר יבא באש תעבירו באש וטהר וגו' (לא, כג)

ירמוז הקרא לדרכי הבעל תשובה. כדמבואר בספה"ק שאם ח"ו נכשל אדם ועבר על מצות השי"ת שישב ויתקנו. ובאותה מדה שעשה הפגם ישתדל לעשות התיקון. כדנכלל במד"ר בפ' בשלח שדרך הצדיקים במה שמקלקלים בזה הם מתקנים. וכדמובא בהאחרונים באו"ח (הל' פסח) משם האריז"ל שיטריח עצמו במצות מצוה עד שיתחמם ויזיע וזה תיקון גדול להעון שעשה בחמימות וזהו רמז הקרא. כל דבר אשר יבוא באש שנתלכלך ונפגם בכח האש תעבירו באש דרך תיקונו והעברת הפגם ג"כ יהיה בכח אש בהתלהבות והתחממות בעת עשיית המצוות כענין דאיתא (בערכין טו) מה תקנתו של מספרי לשון הרע, אם ת"ח הוא יעסוק בתורה שנא' מרפא לשון עץ חיים.

(רזא דשבת - לכ"ק אדמו"ר הרה"ק ר' אליעזר זאב רוזנבוים זצוק"ל מקרעטשניף)

וכבסתם בגדיכם ביום השביעי וטהרתם ואחר תבואו אל

המחנה (לא, כד)

נראה לרמז בכונת הכתוב ע"פ דברי זקני זיע"א בספה"ק באר מיים חיים (פר' קדושים) על אומרים ז"ל (שבת קיח:) "אלמלי משמרין ישראל שתי שבתות כהלכתן מיד נגאלים", משמע דבעינן שמירת שתי שבתות להגאל. והנה אמרו (שם) "אלמלי שמרו ישראל שבת ראשונה לא שלטה בהן אומה ולשון", וא"כ משמע אשר די בשמירת שבת אחת [וכן איתא להדיא במדרש (שמות רבה כ"ה, י"ב) "אם משמרים ישראל את השבת כראוי אפילו יום אחד בן דוד בא"]. וביאר אשר באמת די שמירת שבת אחת, אלא שאי אפשר לזכות לאור

סיפורים ועובדות מרבינו הקדוש ר' מרדכי'לע מנדבורנא זצוק"ל - ראש השלשלת לבית נדבורנא

רבינו אמר: מי שצריך לישועה יבוא אלי בהתשעת הימים, ויוושע.

(איש יהודי)

איש אחד שנמנה בין מקורביו הנאמנים של הרה"ק מוהר"מ מנדבורנא זצלה"ה חפץ פעם לראות ולדעת מה הנה עבודותיו של הרה"ק מוהר"מ אחר קבלת הפתקאות מהאנשים הבאים לקבל ברכותיו, ולכן הרהיב בנפשו ונכנס בהחבא לחדר הרה"ק מוהר"מ והטמין עצמו תחת המטה, וכשיצא האחרון מהאנשים שבאו לקבל ברכתו, שמע האיך שהרה"ק פתח פיו הק' ואמר בינו לבין עצמו בשברון לב בזה"ל, רבש"ע הלא אתה יודע מיעוט ערכי, ואני ג"כ יודע מיעוט ערכי, אבל מה אעשה שאבי לא לימד אותי שום אומנות אחרת, ולכן אבקש ממך מאד שתעזור לכל האנשים האלו שבאו אלי היום עם בקשותיהם, ותמלא משאלותיהם לטובה, כדי שפרנסתי תהא בכשרות.

(משמרת איתמר)

רבי מרדכי מנדבורנא זי"ע לא הכניס לביתו כוסות קטנים וקרא אותם רשעים סדוים'מער גלעזלעך (רשעים כוסות מסדום), ואמר שבביתו יהיה רק כוסות גדולות.

(זכות אבות)

לאחר פטירת רבינו, בעת מלחמת העולם הראשון נקרא יהודי אחד מחסידי רבינו לשרת בצבא, הוא ועוד נקראים השתתפו בעגלה ונסעו יחד כעשרים איש למקום הבחינות לשרות בצבע. מאוד מאוד התאונו הנוסעים האלה על מצבם הרעה

שעומדים בסכנה ואין להם שום סיכוי להנצל. וגם האיש בכה על זה שעתה אין לו רבי לילך אליו להתברך ממנו. פתאום עלה בדעת האיש וקרא להנוסעים עמו ואמר: לאמיר מאכן א לחיים לעילוי נשמת דעם נאדווערנער רבי אז אין זיין זכות זאלען מיר געראטעוועט ווערן. והנוסעים שם עמו התחילו לצחוק ולהתל ממנו, באומרם מה יועיל ויטיב לנו לשתות יין שרף ואיך ננצל בשתיית הבראנפין, אבל הראשון התאמץ בדעתו ושתה הלחיים, הוא ועוד ב' מהאנשים שם שתו גם הם. והיה לפלא אשר כל אלה שסירבו לשתות לחיים לקחו לצבא, ואלו הג' ששתו לחיים נשתחררו.

(איש יהודי)

פעם אחת בא לפניו איש אחד עם פתקא לבקש רחמים על אשתו שנחלתה במכה אנושה מאוד, ויהי בהגישו את הפתקא להרה"ק זצוק"ל הביט בו הרה"ק זצוק"ל ויחורו פניו ויאמר לו אנכי לא אוכל להושיעך, כי אנכי לא אוכל אלא לבקש על החיים, אבל להחיות מתים לא, ואין לי רשות לזה. וילך האיש במפח נפש לביתו ונודע לו כי בעוד היה על הדרך לבוא אל הרה"ק זצוק"ל שבק לו אשתו חיים, וזאת הרגיש הרה"ק זצוק"ל תיכף ומיד.

(תפארת מרדכי)

פעם בא אל רבינו יהודי אחד שהיה סובל הרבה ממחלות לב וסיפר לרבינו על זה, אמר לו רבינו שישתה קפה שחור ותהיה לו רפואה. חבר שלו שסבל גם כן ממחלות לב והיות ושמע שרבינו אמר שקפה שחור

רפואה ללב, שתה ג"כ אך מצבו החרף ובא אל רבינו וסיפר לו דברים כהויתן, אמר לו רבינו בזה הלשון: דו וויסט נישט אז שווארצע קאווע איז א רפואה פאר די הארץ, נאר אויב מרדכי'לה הייסט? (האם אין אתה יודע שקפה שחור הוא רפואה ללב רק אם מרדכי'לה מצווה?) און איצטער נעם דיר שווארצע קאווע פאר א רפואה (ועכשיו קח לך קפה שחור לרפואה).

(אורות מרדכי)

סיפר הרה"ק רבי ישעי'לע מקערעסטיר זצוק"ל: פעם הגעתי אל רבינו באמצע הקיץ, בחודש תמוז, ביום רביעי בשבת, וכאשר באתי לפניו אמר לי רבינו: ידעתי שתבוא והשארתי עבודך פשטידא משבת. הימים ימי חום, ועוד שלא הייתי בריא כל כך, וחששתי מלאכול מאכל הנשאר משבת קודש עד יום רביעי, אבל מאידך גיסא לא הייתי יכול להמרות את פי קדשו של רבינו. ורבינו ציוה למשמשו שיתן את הפשטידא, ויקחהו ויתנהו לי, וכאשר לקחתי הפשטידא לתוך פי, עדיין היה הפשטידא חם כאילו היו מוציאים אותו כעת מהתנור, וטעמו היה כצפיחית בדבש.

(איש יהודי)

פעם אמר הרה"ק מוהר"מ מנדבורנא זצלה"ה, תיתי לי, אשר מעולם לא הזזתי חפץ ממקום למקום, מבלי שיהא לי בזה כוונה. (כידוע שבדרכי הצדיקים לכוון יחודים בכל מעשיהם).

(רזא דעובדא)

הגליון נתרם לע"נ ציס"ע רבינו הרה"ק רבי מרדכי בן הרה"ק רבי ישכר בער זי"ע ועכ"א מנדבורנא

